

varij je bil poškodovan. Dne 20. avgusta l. l. so našo faro obiskali vlč. g. dekan Jožef Tombah iz Rogatec, in imeli smo skušnjo šolske mladine iz veronauka. Pri tej priliki se je sprožila splošna želja cele fare zaradi slabih zvonov, da se nadomestijo z novimi. Na kakšen način da bi se zvonovi farni cerkvi pripravili, je bila splošna govorica, in č. g. župnik so zavoljo svoje bolehnosti to skrb izročili č. g. kaplanu Martinu Lahu in cerkvenima ključarjema Jožefu Kosu in Juriju Ducmanu.

Po fari so se nabirali darovi za nove zvonove in hvala Bogu in dobrim faranom, da smo dobili dne 23. listopada nove zvonove, ki so se dne 24. v zvonik preselili. Pri tej priliki so vlč. gospod dekan ganljivo pridigovali, da se je marsikateri poslušalec solzil. Bog jim plati njihov trud! Naše želje so se izpolnile, požrtvovalnost vseh faranov se je pokazala v polni meri takó, da smemo upati, da bomo brez vse težave nove zvonove, kateri stanejo 3419 gl. 56 kr., plačali z nabiranjem denarja po fari.

Večji zvon, imenovan lurska Marija, tehta 18 centov in ima glas »es«; srednji zvon, imenovan blažena Ema, tehta 10 ctv. 98 funtov ima glas »g«; majni zvon, imenovan sv. Križ, tehta 6 ctv. 88 funtov in ima glas »b«. Zvone so nam v popolno zadovoljnost izlili Janeza Dencelna sinovi v Mariboru. Glas zvonov je krasen, ter zvonovi pričujejo delo strokovnjaških rok, zategadelj moremo mojstra priporočiti vsaki cerkvi, kjer se novi zvonovi potrebujejo.

Dan za dnevom imajo zvonovi prijetnejši glas ter s farnimi orgljami čisti akord »es« pojejo. Faranom pa končno, kakor tudi vrlenu č. g. kaplanu in cerkvenima ključarjema, zadnjo kitico pesmi od novih zvonov ponavljam, katera se glasi:

Pozdravljeni bodite farmani vsi,
Marija in Ema se vas veseli!
Za trud in darilo
Daj Jezus plačilo,
V življenju že zdaj
In tamkaj svet' raj!

Dragotin Fais.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Zreče 5 fl. 50 kr., Dobrna 10 fl., Devica Marija v Pušcavi 11 fl. 75 kr., Braslovče 10 fl., Sv. Štefan pri Celju 16 fl., Slov. Gradec 3 fl. 40 kr., Podgorje 8 fl., Sv. Urban pri Ptuj 17 fl. 20 kr., Zibika 9 fl. 20 kr., Sv. Marjeta na Pesnici?!

Gospodarske stvari.

Še nekaj o sadjereji in lovski postavi.

G. Pohorski je prav dobro razložil, koliko škode trpi sadjerejec od zajcev. Dovolim si še dostaviti nekaj o škodi v drevesnicah, na polju in zapisati obrazec peticije za prenarejanje lovske postave.

L. 1894. so dobile c. k. žandarske postaje ukaz, da natančno poizvejo, koliko škode so po zimi zajci na sadnem drevju napravili, ker poškodovani škodo bojda previsoko cenijo. Župan in žandar sta šla od hiše do hiše in dognala, da je poprečno škoda samo na drevju 3—5krat več znašala, kakor znaša letna najemnina od lova.

»Sila kola lomi«, in tudi »nobeden kruh ni tako ojster, da bi mu glad ne bil mojster«; zato se ni čuditi, da zajci mlado skorjo tako radi ogledajo in posebno v hudi zimi na vse načine skušajo, da dobijo kaj za zobe. Pred dvema letoma so mi zajci plot v drevesnico pregledali in 2 noči je bilo nad 400 drevesc popolno uničenih, in ko je sam lastnik lova videl škodo

in luknjo, katero so zajci napravili, se mi je rogal, češ, deske so bile že prihke, naj bi bil nov, močen plot napravljen! Lansko zimo pa, ko je bil nov plot, in sneg še višji, so zajci spet nad 500 enoletnih dreves popolnoma ogledali. In spet se mi je lovec smejal, da on ni dolžen plačati, ker postava pravi, da si mora vsak drevje dobro okovariti. Na tak način ni čuda, da jih mnogo zgubi veselje do sadjereje in do vinoreje, ker znano je, kolika je škoda tudi na trti v vinogradih po hudih zimah.

Na polju pa zajec tudi ni prijatelj kmetu, in ker se fižol, tako zvani »prepeličar« najbolje prodá, mu je pa spet zajec največji sovražnik. Komaj fižol iz zemlje priraste, že pride dolgoušec in ga kar po vrsti pogriže in le najfineše kosce požre, druge pa kmetu v znamenje pusti, da je že on oskrbel, da kmet malo ali nič ne bo imel. Blizu gozdov fižola malo ali celo nič ne priraste. Po vseh občinah pred Pohorjem in po Dravskem polju zajci do 3krat več škode samo na polju napravijo, ko letna najemnina od lova znaša.

Marsikateri bo menda rekel, da vendar lahko vsak toži na odškodnino, če ima škodo. Res je, da lahko toži, pa kako, to je drugo vprašanje. Najpoprej moraš škodo c. k. okr. glavarstvu naznaniti, in tisto odredi komisarija in cenilne može na lice mesta; kar dolgo časa trpi, in če cenitelj ni kmet, bo težko kaj vedel ceniti. Najemniki od lova, grajščaki in zajci pa imajo toliko zagovornih šš!

Grajščaki ki imajo skupaj nad 200 oral zemlje, imajo pravico lova, in drugi spet, če se mu posestvo skupaj ne drži, kupi kako njivo ali travnik, da se posestvo dotika, in si tako prilasti pravico do lova in pri tem občina škodo trpi.

Da dosežemo novo, pravično lovsko postavo, morajo občine poslati visokemu centralnemu odboru c. k. štajarske kmetijske družbe peticijo, da se pri 72. občnem zboru dne 24. in 25. febr. t. l. sklene resolucija na deželni zbor, sklicevaje se na občinske pritožbe, da se sklene nova lovska postava, da se proglasi zajec za ropno žival in da ga sme vsakdo usmrtiti.

Peticija naj bi se glasila nekako tako-le: »Visoki centralni odbor c. k. štajarske kmetijske družbe! Udano podpisani občinski zastop v..... je po natančnem preiskovanju zračunil, da znaša škoda, katero vsako leto napravijo zajci na sadnem drevju, polju in vinogradih, okoli .. gl., in najemnina od lova pa znaša samo .. gl.; tedaj vsako leto .. gl. več škode kot najemnine. Zato naj visoki centralni odbor c. k. štajarske kmetijske družbe pri 72. občnem zboru sklene resolucijo na visoki deželni zbor, da se lovska postava prenaredi in sklene postava, da se zajec proglasi kot ropna žival in da ga sme na svojem posestvu vsakdo usmrtiti.

Županstvo v

(L. S.)

Sledijo podpisi.

F. P—k.

Sejmovi. Dne 4. januarja v Poličanah (za svinje). Dne 7. jan. v Radgoni. Dne 8. jan. v Imenem (za svinje). Dne 9. jan. na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 10. jan. na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Iz Celja. (Cerkvena glasba.) Ne morem si kaj, da ne bi hvale izrekel tukajšnjemu pevskemu društvu, ker je tako ubrano pelo na Sv. dan ob 10. uri latinsko mašo, katero je zložil A. Foerster op. 25. To je spet dokaz, da se imenovani pevci pridno vadijo ne samo v narodnih pesmih, ampak tudi v cerkvenih;

zatorej čast mlademu društvu! — O božičnih praznikih so se pele tukaj še sledeče skladbe: Missa Sanctae Caecilie A. Foersterja, Missa tertia B. in quarta od M. Hallerja. Offertorium od dr. Fr. Witta, Ignacija Mittererja in Hladnika. Koralove točke so popevali dva dečka in g. orgljavec, kakor so bile predpisane za božične praznike. Zelo pa so ugajale občinstvu lepo zložene slovenske pesmi, katere sta izdala čč. gg. H. Saltner in Angelik Hribar v Ljubljani. — Nekaj pa me teži ter si ne morem raztolmačiti, zakaj si je izbral marljivi pevovodja Br. za cerkev Matere božje le nemške gospode in gospice. Bog daj, da bi v našem mestu narodno in cerkveno petje vedno bolj in bolj napredovalo!

Iz Celja. (Naša društva.) G. urednik! Še enkrat se moramo mi oglasiti! Naše dopisovanje smo ustavili, predno smo se namenili. To pa zato, da ne bode dvojne taktike. Upamo, da bode novi g. dopisnik, kateri gotovo ni eden izmed —s—, ostal zvest delavec pri delu, katero smo opravljali prej mi. Ker pa je razlika taktike prevelika, opustiti moramo mi dopisovanje o družtvih ter obljublamo, da se poprimemo dela, katerega se je izognil vaš novi dopisnik, namreč razne druge novice in vprašanja hočemo Vam poročati in dragi nam »Slov. Gosp.« bode imel zopet »profit«. G. dopisnika izven —s— pa bi vendar-le prosili, naj ne graja tako očitno, kar se lahko stori bolj zavito. Dokaz, nekateri dopisi od —s—ov. Dalje bi prosili, naj se poslužuje rajši kakor —s—i tudi on povsem slovenskega izraževanja, tuje pusti pa tujcem. Veseli nas jako, da se je našel dopisnik izven —s—, kateri je tako vnet za isto kakor mi, za resnico in pravico. — Danes Vam poročamo o prvi zabavi naših društev, katere se je izvela tako izborna, da najsitnejši kritik niti v eni točki ne more očitati slabe izvedbe, niti v izvolitvi, niti v izpeljavi vsporeda. To je bila slavnost podeljenja častnih diplom novima častnima starosti in podstarosti »Sokola«. Svoboda v opravah, vsem navdušena srca, vse se je tako lepo ujemalo z vsporedom, obstoječim v sviranju vojaške godbe, tamburanju, telovadbi in pa v petju »Slov. pev. društva«. Takih večerov daj Bog več!

Od Sv. Planine nad Trbovljami. (Marsikaj.) Gospod urednik! Starost je rač zgovorna, da ne rečem zlobodrava. Tudi mene srbi jezik v kljub sivim lasem, da vam odslej poročam svoje novice. Ker prodajem svoj pridelek križem po svetu, slišim marsikaj. Pa naj vam najprej povem, kdo sem. Na Javorniku kuham oglenje. Ta gora je pri Sv. Planini na kranjsko-štajarski meji. Meje si pa ne mislite z barvami naznane, kakor na zemljovidih ali po nemško »londkvatrah«. Tam na robu gozda stanujeva moja kravička, ki vozi moj pridelek na prodaj, in jaz. Ne čudite se, da znam pisati in celo nekaj nemški kramljati. — Toliko povem o sebi, da veste, s kom govorite čez hribe in doline. Zdaj pa odprem torbo svojih novostij. Nedavno sem prodajal svoje oglenje po Kranjskem, prav ko so imeli deželnozborske volitve. Stopil sem v gostilnico. Tam sta se pa dve stranki močno prepirali. Prvi so kričali: »Vi, klerikanci, ste antikristi!« Drugi niso nič manj upili: »Z vami, liberalci, bo pekel poflajštran!« Zdajci skoči rdečebralec z velikimi očali k meni, zgrabi me na prsih: »Kaj ste, liberalci ali klerikanci?« »Mož božji, ne vem, kaj mislite!« Boga zahvalim, da me je otel iz stiske. Zmuzaval sem se namreč proti vratom in smuk! sem se iztrgal čez prag. Na srečo gomba na suknji ni dobro držala. Slabe volje sem se vračal domov. Žal mi je bilo za dva palca široko gombo, ki je bila stara dedščina pri naši hiši. Vest me je pekla. Ali sem liberalci ali klerikanci ali kaj? Za večerjo sem imel od zadnjega petka ostali fižol, pa se te najljubše jedi nisem dotaknil. Drugi dan sem

nameraval iti k spovedi. Došel sem svojega navadnega spovednika, ki so se vračali od bolnika. Povedal sem, da me vest peče, ker ne vem, ali sem klerikalec ali liberalci. Gospod me debelo pogledajo in vprašajo: »Ali hodite v nedeljah in praznikih k sv. maši?« — »Seveda.« — »Ali izpolnjujete vseh deset božjih in pet cerkvenih zapovedij?« — »Mislim, da.« — »Ali koj molite rožni venec, ali kaj Marijo ljubite?« Zdaj sem se obrnil proti cerkvi na Sv. Planini, sklenil roke in rekel: »Kakó je ne bi ljubil, Mamke božje na Sv. Planini!« Kaj morem do tega, da mi je pri tem nekaj mokrega zalilo pogled. Gospod so nadaljevali: »In vi ne veste, kaj ste? Vi niste ne klerikalec, ne liberalci, vi ste katoliški kristijan!« Zdaj sem jaz debelo gledal. »Tisti prepri na Kranjskem — pristavili so gospod, ko sem jim povedal čudni dogodek v gostilnici — je med gospodo!« Z mirno vestjo sem se vrnil domov in snedel ves fižol. — Ker sem doslej govoril o volitvah, naj še naprej. Tam doli namreč v Trbovljah bodo imeli občinske volitve dne 5. januarja 1896 za tretji, dne 6. jan. 1896 za drugi in prvi razred. Veliko se je na bolje obrnilo v treh letih, kar so Slovenci zmagali. Sezidali so bolnišnico za nalezljive bolezni, kupili so lepo občinsko hišo s precejšnjim posestvom, sklenili so za petdesetletnico cesarjevega vladanja nabirati 20.000 gld. za ustanovo za ubožce. Imajo pa tudi za župana celega moža, gosp. F. Roša, katerega še za naprej želijo. Mož se veliko trudi za občino. Vsak teden trikrat jaha iz Hrastnika v Trbovlje po občinskih opravkih. Ko sem nekoč vozil oglenje na Ojstro, srečal sem prvokrat tega moža. Lepó mi je odzdravil in vprašal, od kod in kam. Takó se mi je prikupil, da sem še dolgo ugibal sam pri sebi, ali bi se dal devet mesecev ali deset ali celo leto za njega zapreti, če bi bilo treba seveda. — Kako volitev izide, vam bom poročal, če kaj izvem in če mi Bog življenje ohrani. Smrt je nagla žanjica. Od zadnje volitve je pet trboveljskih odbornikov požela, in zakaj mene ne bi? Spet se mi je srce utožilo. Sploh so me božični prazniki čudno zmehčali. Od vseh dolin spodaj je drhtelo milo zvonjenje k meni. Jaslice sem si bil naredil vrh Javornika v razpadeni bukvi, v tisti, veste, v kateri sem jeseni dva polha vlovil, pet ali šest mi jih je pa ušlo. Na sveto noč sem okoli jaslic prižgal smolnate treske. To je bilo lepše, kakor povesti »Tisoč in ena noč«. Staro leto bo tudi skoro umrlo. Vse to mene spominja na večnost. Tudi vas?

Nekó bom stopil iz življenja,
Ne bom prodajal več oglenja,
Li oženj se potem začenja?

Javorniški oglar.

Od Hudinje. (Javna varnost) v Celju in okrog je na silno slabih nogah. Ne le da telesno ni človek varen, ako govori slovenski v »nemškem« Celju, ker napadejo ga takoj, celo glavarjevi sinovi, tudi imetje ima pri nas silno premakljive noge. Zapiraj se tako previdno, dolgoprstneži ti poiščejo in odnesejo, ako le staknejo kaj. Slavna policija pa straži in tatje so tudi varni. Če pa kdo upa, da bode policija iztaknila storilce, ta je paž krivoverec. Koliko tatvin se je pripetilo v kratkem v Celju! Dvakrat pri Štravsu, pri Bayerju, pri Kolencu in nedavno v opatiji . . . in kdo zasači tatove? Policiji se posmehujejo, češ, policija ima dovolj opraviti s Slovenci, ako preglasno govorijo po ulicah. Saj vé, kaj je magistratu všeč! Kako bi se brigala za »notranje zadeve hiš?« — Kako pa znajo tudi drugi iskati krivce, dokaže ta-le dogodka: Prijatelj mi je pokazal poziv c. kr. . . . urada št. 3021, kamor se je moral napotiti, obdolžen dohodnega prestopka. Tam imajo za dokaz neko pismo, pisano baje neslovniško s prav pisave nevarjeno roko in podpisano s polnim imenom. In to otročje pisemce naj bi bil pisal moj prijatelj, ki je

je uradnik in je torej pisanja in slovnice dobro vaje, razun tega pa njegovo ime ni nič podobno onemu podpisanemu? Tako se iščejo pri nas krivci, kjer bi jih po premisleku nihče ni iskal, pravi krivci pa se v pest smeje in niti skrivati se jim ni treba. Nekdo.

Iz Gornje Radgone. (Volitve v okrajni zastop) so pred durmi, dragi rojaki! Koga boste volili? Pred tremi leti ste volili pod geslom: »Kmet kmeta«. Dobro! Toda takrat je prišla cela vrsta meščanov v zastop, ki ne poznajo vaših kmečkih potreb in tudi ne marajo zanje. Naj ostanejo v svojem okraju; saj imajo tam dosti opraviti! Vaše zadeve pa naj pustijo vam, in vi si ne smete te sramote nakopati, da bi na vaši zemlji, o vaših potrebah odločevali in gošpodovali moške iz tujega okraja! Nekaj ponosa in samozavesti morate imeti! Kaj si bode pa svet mislil, če si bode zopet izbrali tujce? Mislil bode, da med vami ni dosti takih mož, ki bi bili zmožni za posel okrajnega zastopnika. Takega sramotnega mnjenja ne smete trpeti! Pokažite svetu, da imate v svoji sredi dosti mož, ki tudi kaj razumejo in menda še več, kakor marsikateri meščan! Jaz vaše razmere prav dobro poznam in vem, da imate mnogo prav prebranih kmetov, ki so vsega spoštovanja vredni ter so vestni, delavni in hočejo kaj storiti za svoj domači okraj. Torej proč z meščani! — Toda tu se moram dotakniti še vprašanja, ali naj bode zopet Franč Bračko načelnik okrajnega zastopa? Jaz rečem: ne in tisočkrat ne! Jaz tega tiča dobro poznam in preiskal sem ga od pete do vrha glava in moram reči: Bračko ni za okrajnega načelnika! Tisto stvar zaradi 20.000 gl., za katere je okraj od železnice tožen, vam je vsem znana. Pa tako dobro je vendar ne poznate, kakor jaz; pravim vam, da vse tako stoji, da bo okraj moral plačati. Kaj pa vam sedaj Bračko pripoveduje? Pravi, da je pravda končana in da je okraj oproščen vsega plačila, in se hvali, češ: Jaz, toliko obrekovani prerok, sem vas rešil. Ti nesrečni človek, koliko neresnice si upaš govoriti! Jaz dobro vem, da tista pravda še ni končana in okraj še davno ni prost plačila. Imam takšne gospode v Celju, ki se lahko podučujejo o tem in nekaj več razumejo kakor Bračko. Od teh sem izvedel, da je popolnoma neresnično, kar vam Bračko pripoveduje. Vidite sedaj, dragi rojaki, na eni neresnici ste Bračka že zasačili. Premislite tedaj dobro, ali bode še nadalje zaupali temu možu ali ne! Prosim vas, rotim vas v vaš lastni hasek: Volite le kmete, a izbirajte med njimi! Ne volite tistih, katere vam Bračko priporočuje da bi potem skupaj z njimi gospodarili. Volite brez Bračkove komande po svoji zdravi pameti! Volite trezne, krščanske, delavne moške, ki ne iščejo svoje sreče pri poliču vina, nego za pljugom in pri trdem delu! Sreča z vami!

Kmet.

Iz mariborskega okraja. (Narodne želje). V političnem oziru smo Slovenci v Mariboru in okolici v ožjem stanju. Če pripeljemo blago na trg, nas z nemščino muči večina kupcev, katerih veliko pa nemški Mihelj po nosu tolče. Ko pa pridemo v prodajalnice, tam nas pa tako lepo slovenski pozdravijo in povprašujejo, kaj da želimo! Kupec-ptujec bi mislil, to je slovensko mesto. Kaki so pa uradi v Mariboru? Nikjer ne najdeš slovenskega napisu. Pred nekaj leti so še edini slovenski napis »štibernica« izbrisali, kar se je gotovo na želje nemških zagrizencev zgodilo; pa davčni iztirjalec Slovenca z nemškim »mahnzettelom« že najde! — C. k. uradi skoro večidel nemški uradujejo. Od c. k. okr. glavarstva dobimo na slovenske vloge nemške rešitve. Ali res majnka slovenskega jezika zmožnih komisarjev? Naj bi nam »Slov. Gospodar« povedal, koliko je slovenščine zmožnih komisarjev! Dragi

rojaki, kdaj se bomo začeli naših pravic zavedati? Ali mora biti vedno Nemec naš gospodar? Ali ni velika sramota, da občine, ki se vsaj slov. poslance volijo, v okrajni zastop pa niti več ne postavijo svojih mož? Marsikateri, tudi omikani posestnik pravi, kaj nam pomaga naših 10 proti 30! Če bi imeli tudi v okrajnem zastopu samo 10 zastopnikov, bi nam lahko tudi nekaj koristili in povedali, kako je z gospodarstvom in sejami. Pri tej priliki si dovolim tudi svetovati, naj bi nam »Slov. Gospodar« vsaj glavne točke povedal, kako je z računi in gospodarstvom pri okrajnem zastopu! Res, da se naznani vsako leto občinam, kdaj da leži čez 14 dni račun in proračun na ogled, pa to se premalo razglasi. Postavimo se trdno za prihodnjo volitev, in če zmagamo prvokrat v kmečkih občinah, zmagamo pri drugi volitvi tudi v velikem posestvu! Hvala Bogu, v Mariboru imamo vsaj svoj denarni zavod, »Posojilnico«, katera je v dobrih rokah, in zadnji čas je, naj bi »Posojilnica« zidala »Narodni dom«. V »Narodnem domu« bi se zbirali pa spoznavali, imeli bralno kakor vsa druga društva, gostilnico in druga zborovanja, kar bi za razvitek in napredek veliko koristilo. Upamo, da se to v kratkem začne!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil v ponedeljek skoro eno uro nemški kanclar, knez Hohenlohe, ki se je več dni mudil na Dunaju in se mnogo razgovarjal z ministrom Goluhovskim. Cesar so se včeraj odpeljali na Gornje Štajarsko v Mürzsteg, kjer ostanejo na lovu tri dni. — V Eggenburgu je v nedeljo društvo za krščansko časopisje napravilo shod. Ker je dr. Lueger govoril o židih, odtegnil mu je komisar besedo, vsled česar so v ponedeljek protisemiti v deželnem zboru hudo prijemali cesarskega namestnika. — V nedeljo bode na Dunaju shod za združenje vseh avstrijskih krščanskih delavcev.

Česko. Ko je v soboto v deželnem zboru začel govoriti cesarski namestnik, grof Thun, so mladočeški poslanci izjavili, da ga nočejo poslušati in so ostali zunaj zbornice, dokler ni grof Thun govora dokončal. Moravsko. Čehi hočejo na vsak način dobiti vseučilišče v Brnu. Neki rodoljub je obljubil 200 tisoč gl. — Katoliška politična društva se pridno ustanavljajo, in to ne samo med Nemci, ampak tudi med Čehi.

Štajarsko. Pri otvoritvi deželnega zbora sta bila oba mil. knezoškofa. Zaradi izostalih slov. poslancev je rekel deželni glavar, da nagibi, katere so navedli ti gg. poslanci za izstop, izvirajo iz krivega tolmačenja gledé na stališče deželnozborske večine. Naši poslanci so prav storili; kajti deželnozborska večina jih je vedno le žalila. Mi Slovenci pa nismo hlapci Nemcev.

Koroško. Nemško katol. politično društvo je lani napravilo 45 shodov, ustanovilo 7 posojilnic, udov pa šteje 3tisoč. Iz tega se vidi, da so se tudi Nemci krepko vzdramili. — Več posojilnic je znižalo obresti.

Kranjsko. Državni poslanec pl. Globočnik se je odpovedal poslanstvu. — Kako moč imajo zdaj v deželnem zboru nemški liberalci vsled slovenske nesloge, kaže volitev v pozamezne odseke. V vsakem odseku imajo Nemci tretjino glasov.

Primorsko. V deželnem zboru goriškem je dr. Gregorčič tožil okr. glavarja Schaffgotsha, ker je pri volitvah nezakonito postopal. — V Trstu izhaja nov katoliški laški list »L' amico«, ki pa nam ni prijatelj v na-